

Křížem kráží

Jan Nedvěd

1. A křížem kráží, cesty se motají, ty važ,
na kterou, který den a kudy se dáš.
A křížem kráží, osudy motají se, znáš,
někdy tě nakopnou, že bouli máš.
A když se postavíš a znovu stokrát zdvihneš se sám,
nikdy tě neporazí žádnéj hrom,
protože když si večer stoupnem, oči do plamenů,
tam někde u srdce jsme zase v tom.
2. A křížem kráží, nese nás život, ty važ,
a možná stokrát deně sebe se ptáš,
kolik je mír a kolik, kolik je strach
a kolik kamarádů vlastně máš.
Jen když se postavíš a znovu zvedneš docela sám,
nikdy tě neporazí žádnéj hrom,
protože když si večer stoupnem, oči do plamenů,
tam někde u srdce jsme zase v tom.
3. A křížem kráží, nesou nás baby, ty važ,
a stokrát deně ptej se, proč tu svou máš.
Jestli tě každý ráno pohladí či přes pusku dá,
jestli ji miluješ, když usíná.
A když je dobrá, tak tu svoji káru táhni s ní,
nikdy tě neporazí žádnéj hrom,
protože když si večer stoupnem, oči do plamenů,
tam někde u srdce jsme zase v tom.